

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

De Incarnatione & Vita Domini Jesu, ex D. Joanne Thaulero. Summarium
Vitæ Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

HLUDOWICI BLOSII
 MARGARITI
 SPIRITUALIS
 PARS PRIMA,
 SIVE
 DE INCARNATIONE ET VITA
 DOMINI JESU.
 EX D. JOANNE THAUERO.

Summarium vite Christi.

1. Dignatio amoris Divini, cum nos maxime offendissemus Deum.
2. Incarnatio quomodo facta.
3. Nativitas Christi, humilitatis speculum.
4. Circumcisio Christi.
5. Persecutio contra ipsum adhuc infantem exorta.
6. Pueritia Christi.
7. Obedientia erga parentes.
8. Adolescentia humiliter transacta.
9. Monachia cum diabolo in deserto.
10. Predicatio Evangelii miraculis confirmata.
11. Vita Christi exemplar vite nostre recte componenda.
12. Exhortatio ad vitam Christi sedulo cogitandam.
13. Ectissima est ad contemplationem, perfectionem, & felicitatem via.

1.
 Deus nos
 amavit,
 cum ad-
 huc ipsi
 offende-
 rimus.
 Ephes. 2
 Genes. 6

CUM omnes essemus da-
 nationis & irae filii, ini-
 mici Dei, contaminati
 macula peccati origina-
 lis, violatores imaginis Dei, &
 destructores templi ejus; tum ipse
 memor fuit misericordiae suae,
 tactus intrinsecus dolore cordis,

& motus compassione super mi-
 feriâ populi sui. Et licet verus es-
 set Dei Filius, lucem habitans in-
 accessibilem, sustentans omnia
 divinâ virtute suâ, cunctaq; mo-
 derans ac regens divinâ sapientiâ
 suâ, in cujus nomine omne genu
 flectitur; minimè tamen dedigna-
 tus est sublimem potentiam suam
 ad hunc usque tenebrosam sæculi
 carcerem inclinare, & particeps
 fieri infirmitatis & miseriæ no-
 stræ, mortaliq; indui sacco no-
 stro, quo vitia nostra ablueret, &
 aboleret, naturamq; nostram
 suæ pristinae restitueret innocen-
 tiæ, captivitatem solveret, & rui-
 nam nostram ad perennem repa-
 raret gloriam.

Non Angelum aliquem misit
 ad exequendū opus redemptio-
 nis nostræ; sed ipsemet venit ex
 jussu & voluntate Patris sui: non
 quidem
 2.
 Quâ ra-
 tione per-
 actum
 fuerit in-
 carnati-
 onis my-
 sterium.

MARGARITUM SPIRITUALE.

DE IN-
CARNAT
ET VITA
CHRISTI

quidem locum mutans, sed suam nobis præsentiam exhibens per assumptam humanitatem. Enimvero ex sinu Patris delapsus est in purissimum, virgineum, integerrimumque corpus pudicissimæ dulcissimæque Virginis Mariæ: in cuius sacratissimo utero sola virtus Spiritus sancti concipi ac nasci eum fecit in humanâ naturâ: ita tamen, ut hæc nativitas majestati ejus divinæ nihil detraxerit, nec Virginis beatissimâ minuerit integritatem. O admirabile & incomprehensibile commercium! Dominus gloriæ pro humanâ infirmitate nostrâ suam dedit celsissimam Divinitatem. Conditor creaturarum non dedignatus est formam servi induere. Et non servi tantum formam assumpsit, sed instar abjectissimi vermiculi humiliatus & pro nihilo habitus est. Non satis erat illi esse Dominum, creatorem & protectorem nostrum; sed & redemptor, consodalis, frater, caro & sanguis noster fieri voluit.

De
Nativitate
Christi, in
pauper-
tate &
humili-
tate.

Adeò pauper effectus est, nostræque miseræ adeò gustavit amaritudinem, ut ipso nativitatis suæ tempore non tantillum haberet rei hereditariæ, ubi tenera & infantilia membra sua reponi & hospitio recipi potuissent, cum sit cæli terræque Dominus: sed in alieno stabulo natus est, & tenerissima membra sua in præsepi rigido vilibusque panniculis collocari permisit. Et hunc ipsum indignum locum benedicta & ve-

rè piissima Mater ejus à bestiis irrationalibus mutuata est. O bone Jesu! cujus cor non emollitur, non accendatur ad amorem, non ad devotionem excitetur, non moveatur ad compassionem, quando maximam inopiam, admirabilem humilitatem, & ferventissimum erga nos amorem tuum attendimus? O quàm citò cœpisti! Quare verò, ô dulcis Jesu, tam inops & abjectus fieri voluisti? Cerrè, ut beatam nos doceres humilitatem, sanctamque nobis commendes paupertatem. Ided namque & humanam assumpsisti naturam nostram, ut nos faceres participes Divinitatis tuæ: factus es filius hominis, ut nos filii Dei efficeremur: fieremus, inquam, per adoptionem & gratiam, quod tu ab omni æternitate fuisti per naturam. Natus es in stabulo, & in præsepi positus es, ut pabulum esses humilium jumentorum. Nunc igitur, ô homo, adora in stabulo jacentem, honora sanctum illud præsepe, & tamquam humile jumentum vescere pabulo illo cælesti, vescere pane Angelorum. O Rex gloriæ! quæ te vicit charitas, ut pro me peccatore vilissimo tam humilis fieres, & in stabulo sordido inter bruta animalia collocare- ris, qui ab Angelis adoraris in cælis? Lactere focillaris, qui ipse es cibus Angelorum: vilibus involveris pannis, qui cælum stellis adornas, & Sanctos tuos stolis vestis aureis.

DE IN-
CARNAT
ET VITA
CHRISTI

R

Jam

DEIN-
GARNAT
ET VITA
EMERITI.

4.
Circum-
cifo.

5.
Herodes
adhuc in
fante per-
sequitur.

6.
Christi
pueritia
vsque ad
annum
duodeci-
mum.

7.
Obedien-
tia.
Matth.
23.

Jam octo vix bene dies imple-
verat dulcis Jesus, & infantilem
ac innocentem pro nobis fudit
Sanguinem suum, ac velut pec-
cator, legique obnoxius, secun-
dum legem circumcifixus est.

Et nec in sacrâ infantia ipsius à
teneris membris ejus cruenta ho-
stium manus abstinuit. Vix dum
enim natus erat, & adhuc inter
castissima jacebat brachia dulcis-
simæ Matris, suaviter quiescens
in materno illius pectore, a vide-
que sugens virginea illius ubera,
necdum cuiquam verbum dixe-
rat; & jam crudeles ac impii ho-
mines quærebant animam ejus,
ut perderent eum. O amabilis Je-
su! quàm citò insurrexerunt ad-
versum te iniqui hostes tui: Nem-
pe cum ætate ipsâ crevit tecum
afflictio.

Jam ut ejus pueritia religionis
exemplar & speculum esset vir-
tutum, non secutus est sæculi va-
nitatem, non solatium ullum, aut
animi remissionem expetiit in
ludis puerilibus, vel fabulorum
hominum consortiis & conven-
tulis; sed in templo cultuque &
famulatu Patris sui inventus est
in Doctorum medio, audiens &
interrogans homines, ipse qui
Patris est sapientia, scientiarum
Dominus, & Verbum Dei, quod
erat in principio.

Utque formam quamdam ob-
edientia nobis traderet, humili-
ter parentibus suis se submitit,
obediens eis factus, cui cuncta
subjacent elementa, cuique data

est potestas omnis in cælo & in
terrâ.

Deinde ubi plenitudo illi juste
accrevit ætatis, adessetque propè
tempus quo manum ad fortia mit-
teret; manè egressus est in salutem
populi sui, exulavitque ut gigas
ad currendam viam. Et ut excel-
lenter nos virtutem doceret be-
atæ humilitatis, * quæ initium
est & fundamentum virtutum
omnium, innocens Agnus ad de-
uotissimum seruum suum Ioan-
nem Baptistam, peccatoribus pœ-
nitentiæ baptisma conferentem,
perrexit, haud secus quàm si &
ipse peccator esset, ab eoque bap-
tizari perijt, qui nullam vniquam
peccati senserat maculam.

Inde jam in virtute spiritûs ad
eremum abiit: utque nobis cœ-
strenuus signifer & dux animum
adderet ad pugnam subeundam,
primus ipse aciem subiit, singula-
re cum crudelissimo hoste nostro
certamen iniens, quem & primo
statim congressu, elisis vniuersis
viribus eius, prostravit. Non ere-
mi solitudinem, non diaboli ten-
tamenta, non famis molestiam,
non asperitatem pœnitentiæ re-
fugit; nec laboris orandi, medi-
tandi, vigilandi eum pertæduit.

Quia verò lumem diuinum,
quod intra ipsum sub modio hu-
manitatis latebat, abscondi
non poterat, lucem cælestis do-
ctrinæ, & sapientiæ suæ, deinceps
propalam lucere permisit, vt
mortales omnes ad fidem illumi-
naret. Cunctis namque illis in lo-

8.

Adoles-
centia,
vsque ad
baptismū
Ioanni.
Prou. 31.
Habac. 3.
Psal. 13.

Humili-
tas vir-
tutum
funda-
mentū.
Matt. 23.
Marc. 5.
Luc. 14.

9.

Tentatio
in eremo.
Matt. 4.
Luc. 4.

10.

Labores
in Euan-
geliopra-
dicando,
& mira-
cula, et
iam apud
obscu-
ros.
Luc. 11.

cis

DE IN-
ORNAT
ET VITA
CHRISTI

cis degentibus regnum Dei annuntiavit, doctrinam miris confirmans operibus ac portentis: cunctisque debilibus & malè affectis divinam potentiam suam declarans, nec ulli denegàs benignissimam pietatem suam, quò cunctos lucrifaceret, & sanaret omnes. At verò intellectus multorum hominum obcæcatus erat: qui eum non cum amore exceperunt vt saluatorem suum, sed potius cordibus ab eo auersi sunt, tamquam à seductore & impostore maleuolo, simulque doctrinam eius contempserunt, opera calumniati sunt, miracula despexerunt, ipsumque, quem amare & venerari debuerant, iniquissimè accusarunt odio habuerunt, persecuti sunt, & blasphemauerunt dicentes: Nò est hic homo à Deo: dæmonium habet: seducit turbas: potator est vini, & amicus publicanorum. * Neque tamen agnus mansuetissimus sacrum os suum aperuit ad conquerendum & murmurandum; sed cuncta modestissimè sustinuit, omnemque injuriam, vilipensionem, còtemptum, & ignominiam pro nobis libentissimè pertulit, seipsum exhibens totius sanctitatis & perfectionis exemplar.

11. Omnis ejus vita, cunctaque operatio, lux quædam & manu ductio nobis fuit ad virtutem & veritatem. Itaque si quâ in re dubitare te contingat, protinus sanctissimam vitam Salvatoris, ceu speculum quoddam lucidum con-

templare. In hac namque admirandam abstinentiam, veram obedientiam, profundam humilitatem, voluntariam paupertatem, ineffabilem puritatem, summam patientiam, immobilem longanimitatem, constantem perseverantiam, & incomprehensibilem invenies charitatem. Sed & eam, quâ maximè indigemus, abundè hic reperies infinitam benignitatem & misericordiam: * imò & quascumque virtutes in corde tuo meditari queas, in hac ceu in tabulâ descriptas manifestè deprehendes. Reverà amabilis Jesus liber est, quem Propheta vidit scriptum intus & foris: quandoquidem omnis & externa & interna vita ejus, spiritualibus doctrinis & virtutibus abundat. Et certè, quisquis hunc librum bene terit, & cum Propheta comedit, dulcis erit in ore ejus instar mellis.

Qui igitur Deo placere, ejusque dulcedinem gustare cupit, vitam & passionem Christi diligenter attendat, ac perfectissimas illius virtutes contempletur, imiteturque. In solitudine, in hominum frequentia, & ubicumque est, hoc sibi speculum proponat, atque ad ipsum internos oculos amanter ac placidè convertat, piis sanctisque cogitationibus cunctas cogitationes noxias ac vanas è corde suo expellens, sicut clavus clavo pellitur. * Etiam si externis negotiis & exercitiis debeat occupari, nihilominus amabilem hanc

* Vita Christi est liber e quo omnia nobis necessaria discimus. Ezech. 2 Apoc. 5

Ezech. 2

12.

Vita Christi nobis diligenter contemplanda.

* Etiam in negotiorum hujus

Si incarnati Filii Dei imaginem animæ suæ impressam servare studeat quantum commodè potest. Si comedit, & impedimentum nullum patitur, buccellas amorofo ac fervido Domini Iesu Sanguini intingat. Si bibit, potum suum ab illo benedici, aut se ex facris ejus Vulneribus potari cogitet. Si dormit, super cor illius faucium ac suave sese reclinet. Si loquitur, illum sibi adstare, verba sua attendere, cunctosque gestus & intentionem suam inspicere imaginetur. Atque hoc modo sese totum in præclaram hanc imaginem immergat. Cum discretionem tamen hæc introversio colenda est, ne caput lædatur, & natura destruat.

13. Planè, proxima purissimaque ad Deum pertingendi via hæc est, ut quis cum ingenti amore & gratitudine Salvatoris intra se conversationem passionemque circumferat, atque illam moribus & vitâ intus ac foris exprimere curet, attentè considerans in quo culpabilis, & vitæ Dominicæ dispar sit, ut suis imperfectionibus ex dilectione pro qualicumque mortis Christi cõpensatione mori conetur; & quia foris pro Christo animam ponere jam necessitas nulla indicit (quod ex vehementissimo Divinitatis amore sanctos Martyres fecisse legimus) saltem

voluntari delectationique propriæ intus & foris renuntiare discat. Hoc enim Deo præ omnibus quæ ipse à nobis requirit, per quâ gratissimum est. Nec dubium est, quin ille per hanc viam gradientes, benignè post mortem recepturus sit in cælum gloriamque sempiternam. * Sed & in hoc exilio fortè perducet ac provehet eos ad occulta felicissimaque Divinitatis suæ susurria: quibus alioqui percipiendis, nemo securè se applicat. Neque enim aliquis ad contemplationis quietem tutè adspirat, nisi viâ istâ gradiatur. Nam Christi Divinitas in illius humanitate abscondita est, & humanitas via quædam & jantia est pertingendi ad Divinitatem, sicut ipse Christus testatur, dicens, *Ego sum via.* & rursum: *Ego sum ostium: per me si quis intreierit, salvabitur, & ingredietur in Divinitatem, & egredietur in humanitatem meam, & utrobique pascua æternæ viriditatis, pulchritudinis, atque felicitatis inveniet.* Itaque diligens imitatio incarnati Filii Dei, & humanitatis ejus imago * per meditationem atque amorem bene impressa animæ, solet tandem ipsam animam in indepictam, & formam nesciam, in eloquiibilemque Divinitatem subvehere.

* Nemo per aliâ viam tuâ ad altissimam huius vite contemplationem perveniet, quam per vitæ Christi meditationem.

Ioan. 14
Ioan. 14

* Ecce imago mystica vitæ Christi per meditationem impressa animæ.